

Szerkesztőségi Iroda:

Rimaszombat, Temető-utca 20. sz. a. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentelen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R. szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendő a kiadó-hivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetésmény-, nyilttér- és felszólamlások.

Hirdetési díj:

Egy négy hasábos petsitor térfogata 5 kr.
Bélyegdij: minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont” kiadó-hivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönbén minden hazai postahivatal. — Az előfizetések legezelszerűben postautalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán a kiadó-hivatal vesz fel.

Rimaszombat, július 30.

„Valami rothad Dániában.” Ez a mi szerény vármegyénk ugyan nem képez Dánországot, de a most összetalálkozó körülmények, nem politikai, de társadalmi hereze-hurezák a helyzet olyan képét tüntetik fel előttünk, hogy a fenti jelentős mondás tökéletesen ráillik, mert csakugyan valami rothad, bomlik itt nálunk. A megyei eddig ép test egyik részén kétségbeejtő betegség nyomai mutatkoznak, olyan valami, mely pl. a boa-constrictor fojtogató ölelésénél keservesebb, a mely betegség megtámadta a torkot, gyötri, ingerli azt a fuldoklásra, hogy azután elmérgesedjék s átmenjen a test minden részére, s egyiket a másik után bénítsa meg, tegeye semmivé.

Régóta kísérjük figyelemmel a megye, különösen a központtól nem messze futó — de mégis „központfutó” — járásának, egy tót vidéknek gyalázatos magatartását, botrányos manipulációit, vagyis szláv nationális törekvéseit, mint társadalmi kinővéseit, veszeljes mozgalmait. Igen, a mi „kedves véreink” mozgalmakat indítanak, háborusdít játszanak — ellenünk. És a mi legfőbb (és legnevetesegebb), azt akarják, hogy mi féljünk tőlük. Nem oda Buda!

S mivel kezdik ezek a gyászvitézek az actiót?

Azzal, hogy társadalmat akarnak a mi társadalmunkban, álutakon, módokon agyarkodnak, tüntetnek s mindent elkövetnek nyilvánosan és suttyomban, hogy tiszta embereket hozzanak gyanuba, előkelő, nagy neveket rántsanak az utca sarába, kompromittáljanak palam et publice a sajtó nyilvánosterén, s a mi legförtelmebb, hogy buta csoportokat ingereljenek, uszítsanak fel,

melyeknek egyesit mindaz iránti tiszteltlenségre és kegyeletlenségre tanítják, ami hazafias, nemzeti. Adatok halmaz fekszik előttünk, mit művelnek ezek a mi „édes testvéreink” különösen egy jó hónap óta, mit követnek el a nemzetnek ezen rothadt tagjai, kik ugyanis tepsdt társadalmi életünket megölni, nemzetiségünket megfertőztetni szándékoznak; csak hogy mint a rosz színészek, kézzel-lábbal való iparkodásuk feltűnik a nézőpublikum előtt s nem eredményez azok kaczagásán kívül semmi mást.

Mi, a megyei sajtó szerény munkásai nem szolanánk komédiási működésükhöz semmit, de untatni kezd bennünket ezen álmot. agyremet hajhászó gögös népnek szemtelen hecczelése, nemzetietlen magatartása, panszlavisztikus és hóboros törekvése. És azután bánt bennünket az, hogy — pars pro toto — róluk, e Muszkaországba valókról íté meg mindnyájunkat a civilizált világ s nevet ki a szomszéd, mert hiszen ez az ostoba képzelődésű igyekszik meghurczolni s mert sikerült neki egy mozgalommal látszólagos sikert kinyerni, most e fölött örömben ujjong, tótágast áll. Dicsekszik, hogy tüntető napokra várt, azokat meg is érte, s velük a jól kiszámított czélhoz egy óriási ugrással közeledett; henczeg uraságával, tulsulyra vergődését fitogtatja s további küzdelméről kiabál — nem ugyan magyarul, — a mellett egyik skandalumot a másik után rögtönzi.

Hát csak porro quoque sic, csepürágó és késnyaló szerepükbe nem avatkozunk, magatartásuk ellen egy szemernyi kifogást sem teszünk, de a meny nyiben a tüzhely körül járják a bolondok kalamajkáját s társadalmi skandalózus cselekedetekre vetemednek: mi is felemeljük „vető”-nkat s kötelért és mé-

szért kiáltunk, ha nem hagynak fel bagolyhuhogásaikkal. Szószatyárkodásuk ellen sem teszünk, de ha megrovást érdemlő tetteikkel állunk szemben, fel fogjuk költeni azok figyelmét, kiknek módjukban van a harapós ebeknek való szájkosarat használni.

Iparezikkék.

I.

Nagy-Röcze, 1881. júl. 26.

T. szerkesztő ur! Beesés, megyei érdekű lapjának egyik kiváló embere felszólított pár héttel ezelőtt, hogy esekélyeségem is venne részt azon mozgalomban, mely beesés lapja által e megye közügyei között a közgazdasági ügyekben kiván e megye lakossága jól felfogott érdekeinek utmutatója lenni.

Szivesen ajánlkoztam, azon meggyőződésből indulva ki, ha bár porszemmel járulhatok is azon nagy épülethez, mely által e megye lakosainak anyagi jóléte s ezáltal szellemi és erkölcsi emelkedése öregbedik — kedves kötelességet teljesítek.

Ugy vagyok meggyőződve, hogy ha középünk helyes és önérdékét felfogni tudó munkás utra tereljük, megtettük az első lépést a fennbbiek elérésére. S miálta érhetők el ezt helyesebben és gyorsabban, mintha gazdasági munkaidőbeli felmaradó idejét munkára fordítani tanítjuk. Ezen felmaradó időt pedig igen czélszerűen és hasznosan értékesíthetné a nép azon iparág fejlesztése által, melyre e megyének mind egyál mind talaj viszonya igen kedvező, s munkás kéz is van arra elég. Ertem a szöves ipart. Nem akarok annak történelmi fejlődése és hanyatlása tárgyalásába bocsátkozni, különösen minket érdeklőleg, elég azt megjegyezni, miszerint más országok talán kedvezőlenebb körülmények között élő népei e téren házilag roppantul tulszárnyaltak minket, s megvetették alapját tisztességes megélhetésüknek, mely védi azokat a calamitások ellen, mert bizuak munkajerejökben, mely erkölcsi önbizalom leghatalmasabb bástyája a fenmaradásnak.

Megvallom, többször gondolkoztam azon, vajlon beesés lapjába miről is írjak? Politikáról, tanügyről, kirándulásról stb? Nem. A késmárki len és vászonkiállítás, mely épen

a felső megyék erdős részeiben lakó népességének buzdítására volt rendezve, megadta nekem is a talajt, melynek művelésére gyakorlati uton szerzett csekély tapasztalataimat e megye érdekében értékesíthetem.

Azért tehát szerkesztő ur ne várjon tölem hangzatos fraziszokat, mert azokhoz vajmi kevésbé értek, hanem inkább gyakorlati dolgokról fogom úgy néha-néha tudósítani s ezek között is inkább gazdasági és ipar irányuokról.

Minthogy éppen a len- és vászonkiállításról van szó, engedtessek meg nekem a vászon előállításának alapját képező tényezőkről a lenről, illetve annak műveléséről és okoszerű kikészítéséről szólanom. A termelés körül szerzett gyakorlati tapasztalásom közlésével már ez évre elkéstem, hanem az áztatásra nézve, mint egyik főbb munkára — röviden elmondom tapasztalatomat, mely épen most időszerű.

Következő áztatási módokat próbáltam meg:

- Göz áztatási,
- Álló vízi;
- Folyó vízi és
- Harmaton való áztatást.

Az elsőt költséges volta, az utolsót gazdaságossága miatt a népnek nem ajánlom. A c) pont alatti eljárás, tekintve, hogy a folyó víz sebes és hűvös és a hosszas ázási idő folytán — nem tekintve arra, hogy igen gyakran ezen sebes hegyi vizek áradás alkalmával a belé rakott lent elsodorják — kimossák a rostokból azon anyagot, mely a vászon tartóságára multhatatlanul szükséges.

Megmarad tehát az álló vízben való áztatás, mint legokoszerűbb és a népre nézve legolcsóbb, a vászon tartóságára nézve pedig legelőnyösebb. Az ezzel való eljárás következő. Asandó egy 6—8 négyszög meternyi (a len vagy kender mennyisége határoz) 1:2 meter mélységű gödör közel valamely patakhoz, hogy egy kis esatornán a patakából vízzel könnyen megtölthető legyen, (ha mód van hozzá, deszkával ki is bélelhető). Ezen gödörbe, ha a lenmag már le van szedve, a len úgy rakandó be, hogy álló helyzetbe jöjjön; és pedig a magvat tartó részével felfelé, azért, mert ezen része későbbre szokott ázni, mint a gyökeres része.

A berakás kezdődik az áztató gödör közepén egy karó beszurásával, mely körül aztán körbe a kis esomókba kötött len állítandó. Ha az ilyyszerű berakás megtörtént, mely

központ-ját, mint a tudósok nevezik, hát akkor egy hosszú, várakozásteljes és talán reménytelen idő mit volna képes eszközölni? szentül megvagyok győződve, hogy — halált! De most utána kiáltom ennek a kis özikének Heinét:

„Szívemre kezezkéd lánykám ide tedd:
Benn hallod-e, érzed-e, ugy mi keteg?
Egy ács lakik itt, gonosz ács, ide benn,
Folyvást a koporsóm ácsolja nekem.
Ácsol, kalapácsol nap-éjjelen át,
Es nem hagy alunnom, nyugtot soh sem ad.
Végezd be szíved jó ács, esatarád!
Hadd alhatom el mentül hamarabb!”

Nem szeretek soha senkibe! Bizony k. barátom ilyen tönkre ment szívvel nem lehet szeretni, és . . . szeretet nélkül nincs földön mit keresni. Megálljon csak, még poetává tesz ez a hideg víz-kúra.

S tudja-e, hogy Aeskulap tanítványa hányfelét javasolt, ha ki akarok gyógyulni? 199 félét. Feljegyeztem mind, majd egyszer felolvasom. — Nem inni, nem beszélni, nem kártyázni, nem zenélni, nem táncolni, nem udvarolni, nem olvasni (regényfélét), nem játszani . . . szóval 199 nem. Hej pedig hogy epekédek csak egy édes igen-ért . . . No lássa már ez az egy „igen” irauti epekedésem is káromra vált, „ácsol, kalapácsol” bennem ez a rosz szív, nem folytatom tovább . . .

„Szívemre kezezkéd lánykám ide tedd
Benn hallod-e, érzed-e, ugy mi keteg?”

A vizontlátásig!

Abellino.

T Á R C Z A.

Éltem...

Sok biborajk tapadt ajakamra,
Sok meleg szív pihent meg keblemen;
Muló érzés fakasztotta perezek
Sorra hagyták mind — elfelejtenem.

Szöke, barna, kaczkias menyecske
Dulta üdvöm, boldogságom lakát,
De rövid volt minden ismeretség
. . . A pillangó más-más virágra szállt.

Szép „barátnő”, bájós „idegenke”
Lopta csókom — hazug szerelemmel —
Megesaltak mind, mit tudám még akkor:
Foghatsz vadat álnokul — veremben.

Bimbó lehullt, virág elhervadt
Hamis kezem ha érinté csupán,
Mit törődtem: átkozzon a kertész,
Sohajtozzék bimbó, virág után.

Minden muló, rövid e világon
Élvező ajk csakhamar kiszárad,
Mámosos fő nem harczolhat soká
Békére vágy, földaja a várat.

Hamar vetés nem fog hozni termést,
Már is érzem, hogy korai telem,
Évszámaim fiatalra vallnak:
Tavaszképét én mégse viselem.

Jöjjön a vész, ragadja lelkemet
Hadd bűnhődjem bűneimhez mérten:
Mit kívánjak? jól tudom magamról
Ifju voltam . . . öreg vagyok . . . éltem!
Misericianus.

Fürdői levél.

** júl. 30.

Kedves Barátnőm! Ön szomoru levelet ír nekem otthonról, én hasonlóval válszolok e paradicsomi helyről. Igen, e paradicsomi helyről kell önnek szomoruan, gyászos hangokon írnom, de hát én hazudni nem szoktam, az igazmondást szerettem mindig gyakorolni.

Fürdőbe nemde azért küldik a beteget, hogy gyógyuljon, szórakozzék? S én se nem gyógyulok, se nem szórakozom. Mit csináljak tehát? Gyötrődöm, kinlódok. Pedig itt a szórakozás annyi neme van, a mennyit csak kívánhat az, kinek az erszénye tele van s nem szenved se máj, se lép, se szív bajban. Szóval ez a hely — mint minden fürdő, az egészségesekek való a szó 3-féle értelmében is, hogy én ezt választottam, annak az én „kedves” doktorom az oka, — hogy czeltalanul időzőm továbbra is, annak meg az az oka, mert igen jól tudom, hogy a helyzetemet fel nem adhatom, bár hol leünnék is, otthon vagy itt tökéletesen mindegy, csak a zseb tehet egy kis kérdést. Ön bohónak, a réginek ne-

vez, ki talán tele van hypocondriával? Ne higgye kedves barátnőm, nincs én bennem egy piczula értékű buskomorság sem, de látja, már 3 év óta tisztában vagyok ezzel az én „nagy szív”-emmel, mint a tudós urak nevezik.

Ebből elvágni se borbély se mézárós segítségével nem lehet, tehát az ok mindig meglesz, ok pedig okozatot szül. Szegény nagy szívem jutalmad im tán végnélküli ronda kín . . . mindjárt verselni kezdék. Apropo: vers! Ki nem megy fejből Heine egy kis költeménye, melyet kitűnő magyar fordításban „legény” koromban a jegyzőkönyvembe írtam. Mindjárt ide iktatom, előbb azonban azt mondom el, hogy esüörtökön este kibujtam odumból és egy sétat tettem ugy este felé, mikor mellettem elsuhant egy szőkefürtös kedves teremtés oly közel, hogy a puha illatos fürtök valósággal érintettek. Tudja-e kedves barátnőm, hogy ez az én „nagy” szívem ugy elkezdett dobogni, hogy a fürdőorvos kétségkivül 12 lábnyi távolságra meghallotta(!). Mert hirtelen mellettem termett, rám emeléd savó színű szeméit, a vállamra ütött s a kis özike után mutatva azt tanácsolá, mint ember s azt rendelé mint orvos, hogy „az életben ne szeressesk soha senkibe!” Talán ez az indiánbőrű magáról beszélt, de igaz, a szívba-jom ellen mint kurát ajánlotta. Esteljességgel igaza van, mert kedves barátnőm, ha egy röpké pillanat, egy ártatlan tekintet annyira kalapáló állapotba hozza ezt a „világegyetem

megszárittatott, légmentesen zárt bádog vagy üvegedényekben elzárva tartják.

Szükséges még azt megjegyezni, ha valaki netalán a szabadban és gabona után kívánna termelésével kísérletet tenni, az a tarlóterést legott az aratás után tésse, s a netaláni rögök és hantok a szántás után késelem nélkül elapróztassanak.

Jóféle sáfrányhagymát minden nevesebb mag- és növényáru kereskedésben kaphatni. 100 db 1 frt 30 — 1 frt 50 kr. Ugy tetszik kilója 6 vagy 7 frt. **Kunszt János.**

Szerkesztői üzenetek.

T. E. Melegen köszönjük s folytatását kérjük. **Dobsina** Bizony nagyon lekötözte, ha olykor olykor meglátogatna. Kérjük figyelmét. **N. S.** Nagyon diákos önképzőkori maradvány, nem közöljük. — **S.** Fogjuk-e olvasni azt a levelet? **K. J.** Köszönjük, azonnal értékesítettük. **M. K.** Mikor? Ezer esztendő múlva. **E. I.** Kérjük, tudassa velünk nevét. — **R.** Magunk is szeretnénk egy kis pihenőt. **F.** i falura vagy fürdőbe készül. **Egy kíváncsi-nak.** Megfogjuk kérdezni a „mester” urtól: egyébként ilyen ügyben hivatalos látogatást lehet tenni a szerk. irodában kivált két kíváncsinak!

Nyílt tér*)

Rimaszombat városának hivatalos helyiségeit tisztogatják, illetve újra festik. — Rá is fért! Tehát bemázolták a bírói szobában az ajtó feletti igazság istenszobát ábrázoló képet, a mit, ha a bíró székét elfoglalta, mindig látnia kellett, s így akarva nem akarva, mindig figyelmeztette lett valamire. Valjon festettek-e helyette mást? Aligha! mert tapasztalni kell, hogy az iktató díjak urnák, a ki néha — ha a külső sürgős tennivalók úgy hozzák magukkal — bíró is egy személyben; — nagyon különös f-

galmai vannak az igazságról, így megtörténik, hogy egyik panaszos fél bele öszülhet mire bagatell-ügyében határidőt kap, míg a más elmondhatja, mentem, látam, győztem Hogy ez sá- vagy sympathya következménye-e nem tudhatom. Oh szent, fizetését kiérdemelt hivatalnokoskodási idő jöjjön el a te országod! Rimaszombat, 1881. július 27.

Badiny Géza.

Felelős szerkesztő s laptulajdonos:

Pető Porubszki Pál.

Szerkesztőtárs: **Fóthi Kovács Béla.**

HIRDETÉSEK.

Egy 1—2 gymn. osztályt végzett

jó erkölcsű ifjut **azonnal** felfogadok **tanulói** minőségben művezkrázdámba. A feltételek iránt üzletben nyujtok felvilágosítást. Rimaszombat, 1881. július hó. 2—*

Ifj. **Miskolczy István**, művezkrász.

Haszonbéri hirdetemény.

Jólsva rendezett tanácsu város tulajdonához tartozó a város kebelében kilenez helyen nyitható italméresi jog, városi fürdő bor és sör árulási joggal, továbbá városi helypénzszedési jog és vágóhid az 1882-ik évi január hó 1-ső napjától, az 1885-ik évi január hó 1-ső napjáig, s végre alsó- és felsőmalom az 1881-ik évi november hó 1-ső napjától, az 1884-ik évi november hó 1-ső napjáig, s így három egymásután következő évekre, az e folyó 1881. évi **augusztus hó 23-ik** és szükség esetén következő napjain a városháza tanácstermében reggeli 8 óráól megtartandó nyilvános árverésen; esetleg a malmok, helypénzszedési jog, fűdő és vágóhid kivételével, az italméresi jog együttesen vagy egyenkint is zárt ajánlatok útján bérbe fognak adni.

Az együttes italméresi jogra beadandó zártajánlatnál 1500-li, az egyenkinti zártajánlatnál a megígért 10-száztólja, valamint a nyilvános árverésen a bérleményi tárgyak mindegyikére a kikiáltási árnak 10-száztólja bánatpénzül leteendő, illetőleg a zárt ajánlatok az árverés kezdetéig a polgármesteri hivatalnak beadandók.

Az árverési feltételek az árverésre kitzított határnapig, hivatalos órákban a jegyzői hivatalnál megtekinthetők.

Kelt Jólsván, 1881. július 22-én.

1—3

Madarász József, polgármester.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődeje Kassán.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek jó hirben álló gyártmányait a **esermelyvölgyi gazdasági gépek és eszközök gyárából**

Nevezetesen: a s.-a.-ujhelyi kiállításon ujjalag és egyedül **első arany-éremmel** díjazott

Járgány- és tisztító cséplőgépeket 3—4 lóerőre, Járgány-szegrendszerű cséplőgépeket 1—4 lóerőre, és Szegrendszerű kézcseplőgépeket, továbbá: Baker- és magtári rostákat, sorba- és szórvavető gépeket, borsajtó és szőlőzúzó s egyéb gazdasági eszközöket, pontosan és szilárd kiállításban.

Rendelményeket elfogad részünkre: **BENYO BÉLA** ur Rimaszombat.

Árjegyzékek és képes jegyzékek kívánatra ingyen küldetnek. 2—3

Egy jó családból származott 2—3 gymnasiumi osztályt végzett ifju

tanonczaul

azonnal felvétetik **Andrasofszky Pál** vegyeskereskedésében Losonczaul.

A gazdaközönség figyelmébe.

Alulírt a n. é. gazdaközönség és földbirtokos urak tudomására hozom, hogy **nyerstermék-kereskedést nyitván** — mint ügynök, legoelsőbb ügynöki díj mellett eszközök ezután mindennemű **nyerstermék és életneműek bevásárlását**; vagyis veszek és eladok nyerstermékűket és életneműeket. — A külföld nagyobb buzakereskedő házaival, a kontinens országainak életnemű — bevásárló cézgeivel állok összeköttetésben, így tehát a termelők rendelkezésére állok bármily összeggel is.

A megbízásokat ezen ügyletek kivételére pontosan és gyorsan teljesítem; miért is kérem a n. é. közönség bizalmát, kereskedelmi összeköttetésembe helyezendő szilárd reményét. — Rimaszombat, 1881. jul hó.

1—4

Brody Bertalan, kereskedő.

Árverési hirdetés.

Ratkó város tulajdonát tevő ratkói és Répás községbeli regale — italméresi jog — az ahhoz tartozó koresmahelyiségekkel az 1882. évi január hó 1-ső napjától számítandó három egymás után következő évre, a folyó **1881. évi szeptember hó 1-ső** napján a városházán délelőtt 10 órakor megtartandó nyilvános árverés útján haszonbérbe fog kiadatni.

Az árverési feltételek a városház tanácstermében a szokott hivatalos órákban, bármely nap megtekinthetők.

Kelt Ratkón, 1881. július hó 23-án.

1—3

Gallo János, városi főbíró.

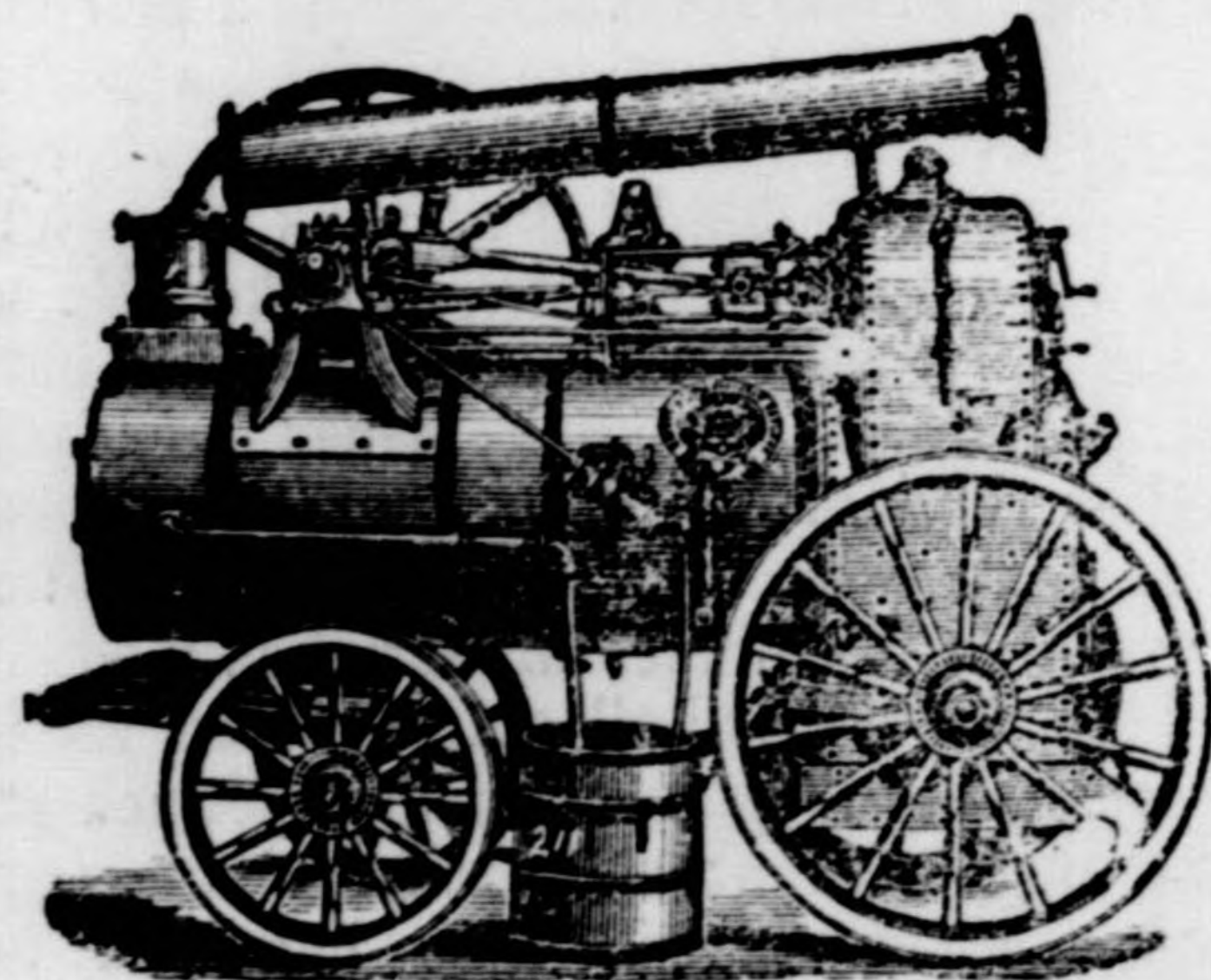
Haszonbéri hirdetemény.

A rimaszécsi italméresi jog, az ahhoz tartozó vendéglői helyiséggel együtt 1882. év január hó 1-től 3 évre haszonbérbe kiadó. — Bővebb értesítést nyerhetni alólirottnál bármikor. — **Bérlő csak keresztény lehet.**

Soffer Zsigmond, kereskedő Putnokon.

2—3

Első díj- s arany díszoklevéllel jutalmazva a S.-A.-Ujhelyi kiállításon a magyar államgépgyári gőzmozgony és vasrácskeretű gőzcséplőgépeért,

Fehér Miklós,

mint a **m. kir. államvasutak gépgyárának főügynöke**, ajánlja nagy fűtőfelülettel bíró, kevés tüzelő-anyag igénylése mellett a legnagyobb erő kifejtésére képesített, kitűnő szerkezetű, a **m. királyi államgépgyárban készült**

mozgonyait és szilárd vas-rácskeretű gőzcséplőit,

melyek nemükben páratlanok, feltűnően nagy rostafelülettel, hosszú gyors kopást gátló fémgömbcsészékben fűtő, legjobb minőségű acél tengelyekkel, rendkívül erős kosárral, azonkívül üszögválasztó készülékkel vannak ellátva.

Az igazság kiderítése céljából nem mulaszthatom el a t. ez. érdeklődő gazdaközönség tudomására hozni, miszerint a f. é. május hó 28-án S.-A.-Ujhelyen tartott kiállításán a **m. kir. államvasutak gépgyára által** készített s általam kiállított **gőzmozgony és vasrácskeretű gőzcséplőgép** készlet volt az, mely haladásért és megnyerő kiállításáért az **első díjat** valamennyi felett elnyerte. — Ajánlja továbbá az **adai, z.-egerszegi, s.-a.-ujhelyi és szécsényi kiállításokon 19 első díjat és második díjat nyert kisebb gazd.gépeit**; nevezetesen pedig az oly igen keresett

Hofher-féle 4 kis magyar lóerejű járgánycséplőgépeit

tisztító és zsákoló szerkezettel, mely **Szécsényben az első díjat nyerte**; továbbá mindennemű gazdasági gépeit és eszközeit gyári áron s végre **Hornsby & Sons** gabnaratógépeit, **Mac Cormick** kéveköti aratógépeit és „**Sulky Rake**” széna-gereblyéit, mellyel naponta 20—25 holdat lehet egy lóval összegereblyézni.

Raktár, iroda és gépesarnok: Budapest, üllői-ut 25. sz. „Köztelek.”

